

Openbare orde

bij bevel om het grondgebied te verlaten

Motivering

- artikel 62 van de Vreemdelingenwet; wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

- Artikel 7 Vreemdelingenwet

Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

4° wanneer hij door de Minister, op eensluitend advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen, geacht wordt de internationale betrekkingen van België of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, te kunnen schaden;

5° wanneer hij, ter fine van weigering van toegang, gesignaleerd is, overeenkomstig artikel 3, 5°;

6° wanneer hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van oorsprong of voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd, en niet in staat is deze middelen wettelijk te verwerven;

7° wanneer hij aangetast is door een der ziekten of gebreken opgesomd in de bijlage bij deze wet;

8° wanneer hij, een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

9° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;

10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;

11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

12° wanneereen vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is

- **Artikel 8**

Het bevel om het grondgebied te verlaten of de beslissing tot terugleiding naar de grens vermeldt de bepaling van artikel 7 die werd toegepast.

- **Artikel 20**

Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag en in artikel 21 kan de Minister de vreemdeling, die niet in het Rijk gevestigd is, terugwijzen wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land heeft geschaad of de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden zoals die door de wet zijn vastgesteld niet heeft nageleefd. In de gevallen waarbij krachtens een internationaal verdrag een dergelijke maatregel slechts mag genomen worden nadat de vreemdeling gehoord werd, mag de terugwijzing slechts bevolen worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen. De Koning bepaalt de overige gevallen waarin de terugwijzing slechts bevolen mag worden na advies van de Commissie van Advies voor Vreemdelingen bij een in de Ministerraad overlegd besluit.

Onverminderd artikel 21, §§ 1 en 2, kan de in het Rijk **gevestigde vreemdeling** of de vreemdeling die de status van langdurig ingezetene geniet, wanneer hij de openbare orde of de veiligheid van het land ernstig heeft geschaad, door de Koning uitgezet worden na advies van de Commissie van advies voor vreemdelingen.

Indien de maatregel gegrond is op de politieke activiteit van deze vreemdeling, moet over het uitzettingsbesluit in de Ministerraad beraadslaagd worden.

De terugwijzings- en de uitzettingsbesluiten moeten uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijk gedrag van de vreemdeling. Hem mag geen verwijt gemaakt worden van het gebruik dat hij overeenkomstig de wet gemaakt heeft van de vrijheid van meningsuiting of van deze van vreedzame vergadering of van vereniging.

- **Art. 49/2**

§ 6. Indien ten aanzien van een vreemdeling die de subsidiaire beschermingsstatus geniet, ernstige redenen bestaan hem te beschouwen als een gevaar voor de openbare of de nationale veiligheid, kan de minister, naar gelang van het geval, besluiten dat hij er niet of niet meer mag verblijven of er zich niet mag vestigen in die hoedanigheid. De minister neemt dit besluit overeenkomstig de bepalingen van artikelen 20 en 21.

Begrip openbare orde

- **Vreemdelingenwet**

Om te beoordelen of de betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid kan de minister of zijn gemachtigde bij de afgifte van de verklaring van inschrijving dan wel bij de afgifte van de verblijfskaart, zonedig de lidstaat van oorsprong en eventueel andere lidstaten, verzoeken om mededeling van de gerechtelijke antecedenten betreffende betrokkene en zonedig om een uittreksel uit het strafregister verzoeken. (art. 43 over EU onderdanen)

- **Hof van Justitie**

C-348/96 – Calfa t. Griekenland, § 23 ev.

Er zij evenwel aan herinnerd, dat de uitzondering betreffende de openbare orde, evenals alle afwijkingen van een fundamenteel beginsel van het Verdrag, beperkend moet worden uitgelegd.

Dienaangaande stelt richtlijn 64 / 221, die volgens artikel 1, lid 1, onder meer betrekking heeft op de onderdanen van een lidstaat die zich naar een andere lidstaat begeven in de hoedanigheid van personen te wier behoefte diensten worden verricht, grenzen aan het recht van de lidstaten om buitenlanders uit te zetten op grond van de openbare orde. Artikel 3 van die richtlijn bepaalt, dat de maatregelen van openbare orde of openbare veiligheid die leiden tot een beperking van het verblijf van een onderdaan van een andere lidstaat, uitsluitend op het persoonlijke gedrag van de betrokkene moeten berusten.

Bovendien vormt het bestaan van strafrechtelijke veroordelingen op zichzelf geen motivering van deze maatregelen. Daaruit volgt, dat het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling slechts ter zake doet, voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, blijkt van het bestaan van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging van de openbare orde vormt (arrest Bouchereau, reeds aangehaald, punt 28).

Bijgevolg kan ten aanzien van een gemeenschapsonderdaan zoals Calfa enkel een uitzettingsmaatregel worden getroffen, wanneer haar persoonlijk gedrag, buiten het feit dat zij de narcoticawet heeft overtreden, een werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging vormt, die een fundamenteel belang van de samenleving aantast.

- **Terugkeerrichtlijn: geen definitie**

Art. 3 en 8 EVRM

- **art. 13 Vr. W.**

Bij de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op basis van het eerste lid, 1° tot 4°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

- **Artikel 21**

§ 1. Mag nooit worden teruggewezen, noch uitgezet uit het Rijk :

1° de vreemdeling die geboren werd in het Rijk of aangekomen is voor hij de leeftijd van twaalf jaar bereikte en die er sindsdien voornamelijk en op regelmatige wijze verblijft;

2° de erkende vluchteling.

§ 2. Behalve in geval van ernstige aanslag op de veiligheid van het land, mag niet worden teruggewezen, noch uitgezet uit het Rijk :

- 1° de vreemdeling die er op regelmatige wijze verblijft sedert minstens twintig jaar;

- 2° de vreemdeling die niet is veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar of meer en die het ouderlijk gezag als ouder of voogd uitoefent of die voldoet aan de onderhoudsverplichting die opgelegd is door artikel 203 van het Burgerlijk Wetboek ten aanzien van minstens één kind dat op een regelmatige manier in België verblijft.

§ 3. Behalve in geval van ernstige aanslag op de openbare orde of de veiligheid van het land, mag niet worden teruggewezen uit het Rijk:

- 1° de vreemdeling die er op regelmatige en ononderbroken wijze verblijft sedert minstens tien jaar;

- 2° de vreemdeling die voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verwerven door nationaliteitskeuze of door een nationaliteitsverklaring of om deze nationaliteit te verkrijgen;

- 3° de vreemdeling, niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot van een Belg;

- 4° de vreemde werknemer, getroffen door een blijvende arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 24 van de wet van 10 april 1971 of van artikel 35 van de wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten, gecoördineerd op 3 juni 1970, wanneer het arbeidsongeval verband houdt met of de beroepsziekte werd opgedaan bij de uitvoering van arbeidsprestaties van een vreemdeling die regelmatig in België verblijft.

Artikel 74/13

Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.

- Art. 49/2 §5

§ 5. Tijdens het verblijf van beperkte duur, kan de minister of zijn gemachtigde, indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot opheffing of intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 57/6, 4° of 6° heeft genomen, de vreemdeling het bevel geven om het grondgebied te verlaten. Wanneer de subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 57/6, 6°, verstrekt de Commissaris-generaal in zijn beslissing een advies over de vraag of een verwijderingmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

INREISVERBOD

Inreisverbod: definitie

Art. 3.6 TRL:

“inreisverbod”: een administratieve of rechterlijke beslissing of handeling waarbij de betrokkene de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden, samen met een terugkeerbesluit;”

Art.1, 8° Vw:

“inreisverbod : de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden, die kan samengaan met een beslissing tot verwijdering”

Verplicht in twee gevallen:

a) geen termijn vrijwillig vertrek

- onderduikrisico
- inbreuk op preventieve maatregel
- gevaar openbare orde
- geen gevolg eerder BGV
- fraude
- meervoudige asielaanvraag

b) geen gevolg gegeven aan eerder BGV

Duur inreisverbod

Art.74/11 Vw. ev.

Geval per geval bekijken, rekening houden met alle omstandigheden

- Maximumtermijn van 5 jaar bij 'fraude'
- Meer dan 5 jaar mogelijk bij gevaar openbare orde

Geen definitie voor openbare orde in Terugkeerrichtlijn

België: zeer brede interpretatie

Voorbeelden:

- veroordelingen voor diefstal

Op heterdaad betraapt met identiteitsdocumenten van iemand anders

Informaticafraude

Slagen en verwondingen aan partner

Op heterdaad betraapt met schroevendraaier en handschoenen

Valse annex 35 op zak

Klacht omwille van oplichting

Zwartwerk (nochtans politieke tendens om werkgevers te straffen, niet werknemers...)

Geen termijn BGV

- onderduikrisico
- inbreuk op preventieve maatregel
- gevaar openbare orde
- geen gevolg eerder BGV
- fraude
- meervoudige asielaanvraag
(vgl. art.7.4 TRL)

In deze gevallen KAN een BGV zonder termijn afgeleverd worden (maar dan is inreisverbod VERPLICHT)

- Niet automatisch: DVZ kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen

Gevolgen:

- Signalement in SIS (Schengen informatiesysteem)
- Ongewenst in EU
- Asiel aanvragen kan nog steeds
- Regularisatie?
- Gezinshereniging? 9bis, 9ter
- Slachtoffers mensenhandel

Termijnen:

- Maximaal 3 jaar (vanaf betekening beslissing)
- 5 jaar bij fraude
- Meer dan 5 jaar bij ernstige bedreiging voor openbare orde of nationale veiligheid

Beroep bij RVV mogelijk

Opheffing of schorsing kan gevraagd worden aan DVZ

▫ Inhoudelijke garanties

- Billijk en transparant
- Individueel
- Prioriteit vrijwillige terugkeer
- Onverwijderbaren
- IVRK/EVRM/non discriminatie
- Gezondheid

□ Europese rechtspraak

Proportionaliteit van de verwijderingsbeslissing: zgn. Boultif - criteria:

- aard en ernst van de criminele feiten
- termijn in het land
- termijn verstreken na de feiten en gedrag
- nationaliteiten van verzoeker en familie
- sterkte van zijn banden in beide landen
- duur van huwelijk
- partner op de hoogte van de feiten bij het ontstaan van de relatie
- kinderen en leeftijd
- hoger belang kinderen

□ EHRM

- Nuñez t. Noorwegen: met valse documenten binnengekomen, eerder misdrijf en inreisverbod 2 jaar, huwelijk met Noorse en twee kinderen, verwijderingsbeslissing schendt artikel 8
- Rodrigues da Silva and Hoogkamer t. Nederland: Nederlandse rechter oordeelde in het belang van het kind om bij Nederlandse vader te blijven. Braziliaanse moeder niet regulariseren is disproportionele inmenging
- Emre t. Zwitserland: inreisverbod van 10 jaar is niet proportioneel, rekening houden met de geringe ernst feiten, zwakke banden met Turkije, het definitief karakter verwijdering. Het feit dat de opheffing op intrekking van het verbod kon gevraagd worden vond het Hof speculatief

HVJ

- HvJ , 2006, C- 503/03 Commissie t. Spanje: automatisch inreisverbod o.g.v. SIS niet proportioneel

RVV

- RvV nr.91 251 van 9 november 2012: Verzoeker is in bezit van een AI afgeleverd na een strafrechtelijke veroordeling voor medeplichtigheid van poging tot doodslag. Hij woont samen met een vrouw en haar kinderen. DVZ houdt geen rekening met gezinsleven bij aflevering inreisverbod van 8 jaar, ook niet met AI, en motiveert foutief dat het een poging tot moord zou zijn.
- CCE n ° 92 552 du 30 novembre 2012: Inreisverbod 8 jaar, zware feiten openbare orde en Schengensignalisatie, maar geen rekening gehouden met de kinderen. Schending formele motiveringsplicht aangaande artikel 8 EVRM en artikel 74/13 Vw.
- CCE, n° 98.126, 28 février 2013 : huwelijk met Belg en twee Belgische kinderen, veroordeling, bijlage 13 septies en inreisverbod 8 owv openbare orde en nationale veiligheid: annulatie wegens schending art. 74/13 en 8 EVRM
- RvV nr. 96 520 van 2 februari 2013: Vestiging op grond schijnhuwelijk, fraus omnia corrumpit, inreisverbod 5 jaar, quasi - automatisch, geen rekening met ophanden zijnde nieuwe wettelijke samenwoning waarvan het bestuur weet had en nieuwe 9bis.Beslissing in rechte één en ondeelbaar, de schorsing van alle componenten van de beslissing.
- RvV, n° 96.520, 2 février 2013 : Vernietiging huwelijk, intrekking verblijf en inreisverbod 5 jaar, fraude, automatische toepassing maximumtermijn inreisverbod, geen rekening gehouden met specifieke omstandigheden: schorsing